

“Περί πίστης”

/ [Αγιορείτικα](#)

Του Αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

Πίστη και απιστία. Δύο έννοιες, που κυριαρχούν στην ζωή μας, την διαμορφώνουν και την χαρακτηρίζουν.

Η πίστη είναι η δύναμη, που μας δίνει το δικαίωμα να ζήσουμε, μας δίνει το έναυσμα να προχωρήσουμε, μας ενθαρρύνει να σηκωθούμε από τις πτώσεις μας.

Προϋπόθεση της πίστης είναι η αγάπη.

Χωρίς αγάπη η πίστη είναι κενή, δεν έχει νόημα.

Πίστη έχει και ο διάβολος, γιατί γνωρίζει τον Θεό, αλλά είναι πίστη γεμάτη μίσος και εγωισμό.

Η απιστία οδηγεί σε αδιέξοδα. Είναι έλλειψη διαθέσεως για ζωή, έλλειψη διαθέσεως για προσπάθεια.

Ο άνθρωπος χωρίς στόχους στην ζωή του είναι κενός. Ζει...για να ζει, χωρίς νόημα και ουσία.

Η αδιαφορία τον κυριεύει, γεμίζει οργή για όλους και για όλα, όλοι του φταίνε. Δεν εμπιστεύεται κανέναν, όλοι τον επιβουλεύονται, «θέλουν» το κακό του.

Εμπιστοσύνη δείχνει μόνο στον λογισμό του.

Η πίστη στον λογισμό, όμως, είναι μια εικονική αλήθεια, στην οποία μπορεί να υπάρχουν δόσεις αλήθειας, αλλά τις περισσότερες φορές ο εγωισμός κρύβεται πίσω από αυτές τις δόσεις για να δημιουργήσει την δική του «αλήθεια», η οποία διχάζει, αναστατώνει, ταραάζει, δηλαδή το ψέμα.

Η πίστη στον Θεό είναι τρόπος ζωής, είναι η βάση του πνευματικού αγώνα κάθε χριστιανού. Είναι η επιμελής καλλιέργεια της ψυχής, με αποτέλεσμα την συλλογή των καρπών του Αγίου Πνεύματος, την αγάπη, την χαρά, την ειρήνη, την μακροθυμία, την αγαθοσύνη, την πραότητα, την εγκράτεια.